

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
6 Octombře st. v.
18 Octombře st. n.

Ese în fle-care dumineca.
Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 40.

ANUL XXI.
1885.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$,
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Jean-Marie.

— Dramă în versuri, într'un act, de *André Theuriet*. —

Persónele :

JEAN-MARIE, marinar, de 26 ani.
JOEL, arendaș bogat, de 60 ani.
TERESA, soția lui Joel, de 22 ani.

Scena se petrece în Bretania (Francia) lângă mare.

Casa unui arendaș. — La dreapta, un cămin, măsă, jilț și alte mici mobile; la stânga altă măsă mică, cu două scaune. În dosul mesei un crucifix, Ușa în fund, având la dreapta un dulap, și la stânga un scaun, lângă o ferestă întredeschisă. Ușa la stânga spre fund, — ferestă la dreapta idem.

Scena I.

TERESA.

(Sede lângă feresta din fund, și cântă cu jumătate voce.)

Bricul în mare s'acufundă
Cu-albele-i pânze și mai catarte...
Cerule de stele plin, scânteia, —
Când de-odată 'n valuri departe,
Sfânt' Azenor' apare sburând,
Peste talazuri duios căutând...

(Vorbind.)

Cum s'aude ați a paserilor plângeri!...
Glasul lor se pare a fi cor de ângeri,
Ce-și amestec ruga cu-a mării vagi urlări...
Nu pot nici-odată să ved a lor sburări,
Fără ca-acastă baladă pré vechie
Să n'aud șoptindu-mi vecinic la urechie...

(Se scđă, și trece, torcând, la mēsa din stēnga; șede.)

Sfânta cu mâna-i repede prinse
Pe căpitanul aprópe mort,
Și pe aripa-i lată, întinsă,
Il duse grabnic până 'n port,
Și-i dișe: „Brave! — acum te deșteptă,
„Mirésa-ți jună la ea te-așteptă...”

(Se înterupe din nou.)

El nu a mai văđut nici casă, și nici port. —
Ce-l ce-mi cântă așa, de sigur ați e mort!
Prin leturgii mereu — la icóne sfinte —
Zedarnic rugat'am, cu lacrămi, ferbinte!
Au rēmas toți sfinții surđi l'al meu bocit,
Că marea nu scapă pe cel ce-a 'nghițit.

(Iși scapă fusul din mână, și rămâne visătoare.)

Scena II.

JOEL, TERESA.

(Joel intră prin ușa din fund, și pune un pachet pe scaunul de lângă ușa.)

JOEL.

Bună ziua!

TERESA *(surprinsă.)*

Joel! . . .

(Ea șterge repede o lacrimă și se ridică.)

JOEL *(viind lângă ea.)*

Eu sânt, Teresină!

M'am întors de vreme — și cu mâna plină.
Mai luna trecută mi-ai fost bănuít
Cumcă pe la crășmă prea stau la vorbit:
Dar acum, îndată ce-mi sfirșii vëndărea,
Imi umplui chimirul, și 'ntorsei spinarea
Crășmei; — pusei șeuă, făr' a gândi mult
La vinul cel du'ce... Veđi cu n te-ascult?
Veđi ce va să đică: o'n de omenie?

TERESA *(suriđend.)*

Negreșit; dar vinul din a noastră vie
O să-ți pară încă mai bun, — și gîndesc
Că bēndu-l, uiți crășma.

(Merge la dulap, scóte o garafă și un păhar, și le pune pe mēsa din drēpta.)

JOEL *(trece la drēpta și se pune în jilț.)*

Da! — și-ți mulțănesc.

(Bea) Vinul ęsta-ți face viața mai voiósă.

(Privind pe Teresa ce ș'a reluat fusul.)

Nevastă! ascultă: nu ęști curiosă?
Tocmai ađi când ętă vin din iarmaroc,
Stai colo scărbită, — nici te mișci din loc!
Nici mēntrebi de gráne, de le-am vëndut bine?
Ori de ț'am adus eu ceva pentru tine?

TERESA *(scutură capul, ca vrēnd să gonșcă o ideă fixă.)*

Me ętă . . .

JOEL.

Tot tristă, — cu ochiu-afundat
Intr'un vis séu nor... la spune-mi curat:
Ce gândești?

TERESA.

Eu Joel! Te ascult... priveșce;
(Revine la Joel după ce a dus garafa și paharul pe dulap.)
Cum ai vëndut grăul?

JOEL (*vesel.*)

Minunat! — gândește

Că'n veci iarmarocul lume n'a avut
Intr'atât de multă, cât ađi am vęđut;
Negustori și vite tot veniau intr'una,
De credeai că-'s valuri când bate furtuna.
Pe ori-ce teĝhele vedeai fel-de-fel:
Pânzeturi, bucate, giuvaere-astfel,
Că îți fugiau ochii când priviai la ele;
Vedeai vase scumpe, flori, fructe, gătele,
Incăt fără voie-ți te tot uitai cu jind...

(*Se duce și aduce pachetul de pe scaun.*)

Din câștigul nostru partea ta luând
Precum e cu dreptul, țădusei... privește:

(*Deschide pachetul și arată stofele ce conține.*)

Nu prea cunosc bine, dar tu — ia 'n vorbește:
Îți plac? — Negustorii cari mi le-au vęđut,
Mi-au spus că-s aduse, — așa mi-a părut, —
Din... China... Japonii... sęu din altă parte;
Și păreau, ce i dreptul, că vin de departe
Marinarii ceia, slabi, goi, plini de chin...

TERESA (*tresăřind.*)

Marinari! (*aparte*). Aceștia, — s'a 'ntors cel puțin!...

JOEL.

Ei bine, nevastă — tu stai tot tăcută?
Alegerea mi pôte, îți e displăcută...
Sunt urite astea?

TERESA.

Prea frumoșe sunt...

Joel, ești prea bun!

JOEL (*sculându-se.*)

Eu? prea bun? dómne sfânt!

Dar ca să nu mai vęđ fruntea-ți tot scărbită,
Aș vrę ca o sfântă-a fi ipodobită...
Dar in van sfarm mintea-mi, gândind și resgândind:
Jalea făr' astęmpër țăo vęđ in ochi lucind.
Uită-te — pe gene — ce lacrimă grósă
Și pe-obraz o urmă umedă se lasă...
Tu plângeai dineori pe când am fost venit;
Oh! a tale lacrimi m'au desnădăđuit...
Credeam că plângi mórtea bunei mamei tale
Și-mi ăiceam că: vremea va șterge astă jale.
Mari dureri vęđut'am cu vremea perind,
Dar a ta ca scaiul o vęđ tot sporind.

TERESA.

Ērtă-mę... de-acum, n'oi mai gândi nimic!
Rid... vęđi? (*Incercă să surăđă, dar o podădesc
lacrimile.*)

JOEL (*cu amărăciune.*)

Vęđ că lacrimi din ochi încă-ți pică!
Ce ai tu? Ia spune-mi... spre-a fi pe-al tęu plac
Fericită, ce vręi? Ori ce-ai vrę să-ți fac!
Vręi mobile nówę? turme numęróșe?
Albituri? vorbește...

TERESA.

Nimic... sunt frumoșe

Ș-indentule astea ce mi-ai cumpęrat; —
Simt de remușcare peptu-mi apęsat,
Și a mea vină...

JOEL (*inmărmurit.*)

Vină!... Ești tu vinovată?

TERESA.

Vai! am ici in suflet o taină-afundată

Ce'n peptu-mi simt vecinic ne'ncetat rođend
Ca pęcatul morții!

JOEL.

Ce ăici? și de când

Să fie o taină intre noi? dar spune...

TERESA.

Aștęptă; inima chiar de mi-ar rępune,
Voi să-ți spun. — O Joel! chiar când m'ai cerut
Am vrut să-ți ăic totul... dar, nu am putut;
Căci, tremurând, mama d'a vorbi m'oprișe;
Și ascultând'o eu, cugetul meu greșise.
Dar de-ađi n'oi mai ține'n sufletu-mi nimic.
— Odată, pe drumul ce mergi la golful mic,
Locuia un tinęř intr'o pescărie;
Se numia Jean-Mari; tata-l primia să vie
Să ne jucăm; creșeam riđend și petrecęnd,
Nęcazuri și plăceri, acelea-și ambi-avęnd.
O sfântă amicie 'n pepturi ni-se sădise...
Și 'ntr'o ăi un preot l'altar ne logodise.
Dar — Jean eră sęrac; zestre n'aveam, nici bani;
Deci, când el ajunse la două-ăeci de ani,
Intră ca marinar, — spre a stringe vr'o sumă,
Care să 'ndulcęcă vieța-ne. In urmă
Vasul sęu, d'odată, svęrlind mii de spume,
Porni să străbată nesfęřșita lume.
— S'a 'ndepărtat, — așa-i! dar iubirea e mare;
Gândind la el, credeam că-l vęđ încă 'n zare.
— Trecu un an, și doi; — așteptam... când d'odat
Peste — ocean o veste ca fulgeru-a sburat:
Prin stáncele 'nalte a unei mări grozave
Se sdrobise 'n țănduri corpu-acelei nave,
Și apa nu scóșe de cât pe morți la mal,
Ciunțiți, fără nume... De l'acest interval
Eu n'am mai auđit despre Jean vr'o știre...

JOEL.

O taci! intęmplarea, fără de gândire,
De multe-ori renvie pe cel ce-l cređi perdut!

TERESA.

O nu! tot am cercat spre-a scii ce s'a făcut?
La ceruri m'am rugat cu mętanii multe,
Și mut fost'a cerul, nęvręnd să m'asculte.
Chiar până la sicriu l'aș fi așteptat,
De n'aș fi 'nșeles că totu-i terminat.

(*Se opreșce un moment; Joel o ascultă cu un aer jalnic,
apoi trece la feręsta din dreapta. Teresa re'ncepe vorbind
ca ei înșiși*)

Totuși, făr' de voie-mi, simt c'a mea gândire
Spre el s'aținteșce in ori ce clipire;
Inzędar mę apęř... ęrna par c'aud
Când vęntul boceșce suflând dinspre sud,
Că vocea-i dorită prin valuri pluteșce;
Când sęra pęcariul luntrea își porneșce,
Cu-aripele albe, tot văsłind spre port...
Ceva ăice'n mine: dar de n'ar fi mort?

(*Joel se pune pe jilț forțe doborât de durere.*)

Ērtă-mę... e ręu... (*Ingenunche la piciorile lui
Joel.*)

JOEL (*ridicându-o.*)

Ręu? — nu. A ta vorbire

Mi-a arętat inse, tótă-a mea orbire.
Ințęleg eu bine acum aste bociri,
Ințęleg, da, totul... și eu, in năluciri
Credeam să șterg lacrimi cu aste flecușete...

(*Se scólă, ie ștofele și le impachetęză mașinal*)

Câte-odată sęra, stând lângă ostrețe
Imi sunam chimirul, și beat de-al sęu cânt,

Imi diceam eu: — „Uite, ce fericite sânt!
 „Măne voi aduce o oglindă fină,
 „Un scrin nou, și jilțuri... când cas'a fi plină,
 „Teresa uită-va pirdalnicul de urit,
 „Ce 'ntunecă fața-i, — ș'atunci, numai decât,
 „Păsărica 'n cuibu-i va cântă!“ — Ce sôrtă!
 Eri trăiam eu încă, — ađi inima-mi môtă
 A priceput totul! — A tale suferinți
 Nu au léc pe lume... Vai! simt că-mi sar din
 minți.

(*Aruncă stofele pe pământ,*)

Ah! pěr alb blăstemat! — de-aș fi tiněr încă,
 Și decă puterea, căldura adencă
 Aș puté de acuma să mai redobândesc...
 M'aș cercă din minte-i cu 'ncetul să gonesc
 Asta nălucire, — și locu-i ferbinte
 Să-l iéu eu... dar vręsta perde slaba-mi minte.
 Sânt urit, trist, gârbov... O tinereța mea!

(*Pică pe scaun cu capul pe mėsă*)

TERESA.

Pré scumpul meu Joel! inima ta gema
 Din a mea greșelă; — dar de ađi mahnirea
 Voi s'alung din ochii-ți, — și-mi iéu hotărirea
 Să-ți fiu sôtă bună, iubitoare... da!
 Pentru mine-aice primiși tu a ședé:
 Să plecăm... Departe de-astă locuință
 Voiu uită eu totul, ori-ce suferință.
 Voiu uită de paseri, și de cămin, de flori, —
 Și marea ce-mi suflă necontentit fiori.
 Să plecăm, — și du-mé in casele tale
 Peste munții Negri, — căci intr'acea cale
 N'oi mai vedé totul ce mă intristă...

JOEL (*îmbărbătându-se.*)

Casa-ți părintescă, grădinața ta,
 Vréi, ca pentru mine?...

TERESA.

Te rog!...

JOEL (*se scólă.*)

Dar gândeșce
 Că nime-astfel vatra nu ș'o părăseșce!
 Te-i căi pe urmă.

TERERA.

Nu ți'ai părăsit

Casa pentru mine?!

JOEL.

Da, — dar m'am simțit
 Măhnit cam adesea, când a mea gândire
 Lunecă spre casă-mi, ogor, vite șire...

TERESA.

Să mergem la tine.

JOEL.

Oh! îți mulțamesc!

Dar lasă-mé încă să mă mai gândesc...
 Așă lucruri trebui cu 'nct hotărite.
 Și mințile mele sânt de tot dogite. —
 Capu-mi simt că arde... mă mai duc la aer,
 Să gândesc... tu dragi, torcënd la cel caer.
 Veți pentru mâncare. Eu... mă duc la stână;
 Remăi dar cu bine.

(*O sărută pe frunte și iéșă prin stęnga.*)

(*Va urmă.*)

N. A. Bogdan.

11 februarie 1866.

— Episod istoric. —

(*Incheiere.*)

„Ce-a fost? — întrebă acésta.

„Flécuri!“ răspuse Cuza.

„Ce fel de flécuri?“

„Au venit să-mi spuiă, că canalia are de gând să
 mă detroneze.“

„Vai de mine?“

„Nu te spëria, dragi! Eu nu cred nici un cuvënt,
 căci decă aș crede, n'aș puté să stau cu tine.“

„Să ne culcăm dară,“ dișe Maria basându-se și
 ea pe nepăsarea Domnitoru'ui:

Dar tocmai in acest moment, intră un valet.

„Ce vréi?“ întrebă Maria.

„Un boier vré să-ți vorbescă!“

„Acum, așă târđiu, să viă mănecă!“

„Dișe că-i primejdie la mijloc!“

„Să între dară!“ esclamă Maria supërată.

Cuza se retrage.

Valetul introduce pe un necunoscut, care intră
 cu zor.

„Ce poftesci Domnule?!“

„Sânt Stan Pângărescu, am venit să te rog și
 pe D-ta...“

„Sciu, sciu, mulțamesc de ostenelă,“ făcú Maria
 pe scurt și adresându-se cătră valet adause: „Arată
 Domnului Pângărescu pe unde pôte eși...“

Dómna Elena nu scie de nimic. Ea îngrijesce de
 copiii nelegitimi ai soțului sêu, vegheză asupra som-
 nului lor.

Cătră trei ore și jumătate dimineța se nasce un
 sgomot surd de arme in partea din apoi a palatului.

Un batalion de vênători sub comanda maiorului
 Dimitrie Lecca se posteză acolo. De bună sémă spre
 paza Domnitorului. Vom vedé.

Serurie, Stan Popescu, Ciocărlan, Colonescu și
 Vadu, după ce a lăsat pe Predescu la comisie, și după
 ce a stabilit cu de-aménuntul programa, însărcinând
 pe fie-care cu câte un rol, se furișeză binișor prin stra-
 dele cele deșerte, până la intrarea Cismigiului dinaintea
 grădinei lui Șlater.

Acolo așteptă câtva timp.

Acolo se află și o trăsură misterioșă, închisă de
 tot, cu doi cai țepeni dinaintea ei.

Vizitiul de pe capră, pare a fi un om fórte frigu-
 ros, căci tremură ca o vérgă in vént.

Așă tremură de cumplit, încât nici nu se ține ca
 un vizitiu de Dómne ajută, ori că nici nu este meseria
 sa de a mână caii.

Pare că n'am greșit, căci conjurații il sărută ca
 pe un amic.

In adevër, omul de pe capra trăsurei celei miste-
 rioșe, nu este vizitiu de meserie, ci comerciant, unul
 dintre cei mai credincioși conjurați. Il chiamă Chiriță
 Theodor.

Dinspre palat se aude un durduit surd, inecat.
 Acest durduit provine de la artilerie, care ocupă niște
 pozițiuni in apropierea palatului. Buna artilerie va fi
 luat scire de pericolul, care bântue pe supremul ei
 comandant și-i alergă intru ajutor. Voiesce însă a ese-
 cută acest fapt nobil in tótă liniștea, étă pentru ce ró-
 tele tunurilor sânt infășorate in fën. Astfel nu pot tur-
 bură somnul Domnitorului.

Cei de la intrarea Cismigiului aud acest durduit,
 dar totuș nu se spariă.

Nu le e frică de tunuri — ori...?

Acum se aude în proxima lor apropiere zirgăit de sabiă.

Conjurații trag cu urechia.

Etă momentul decisiv . . .

Ciocărlan, conducătorul conjurațiilor, strigă cuvântul „Amarant,” după care urmăză éráș tăcere.

Décă n'ar fi fost atât de întuneric și, décă unul dintre bărbații, cari stau aici, ar mai fi încă atât de nepreocupat, pentru a puté observá fețele soților sei, ar puté să citéscă câte și mai câte prin ele.

O contracțiune neperceptibilă, convulsivică pe la buze, trădéză escitațiunea internă a bărbaților, fața lor dejă palidă s'a făcut galbină ca céra.

De la strigarea cuvântului „amarant” au trecut vr'o câteva secunde.

Totul rămâne în liniște. Se aude numai șueratul vântului, care sbóră cu sonuri pëtrundétóre peste grădina cea pustia, amórțită de puterea ernei.

Se oprise și sbërnăitul sabiilor. Acum să auđi din nou, tot odată însă și strigătul:

„Cu Dumneđu înainte!”

Niște păși se aproprie de cei care stau împregiurul trăsorei.

Aceștia, adică conjurații, stringënd mai tare revolverele cu care venind pe drum se inarmaseră cu toții, pornesc în spre direcțiunea de unde vin cei-lalți,

Doi, și anume Colonescu și Vadu, se despart de ei și ajuacă fie-care în direcțiune opusă, postându-se unul la o intrare, ér celalalt la altă intrare a Cismigiuului, unde vor stă, după consemnațiunea ce primise, până la al doilea ordin.

Serurie, Popescu și Ciocărlan înaintând dau peste căpitanii Costescu, Pilat și Lipoian.

Atât cei dintâi, cât și cesti-lalți sânt cu revolverele ridicate.

„Înainte fraților,” strigă acum Costescu.

Colonescu și Vadu trag cu urechia, așteptând să vedă, décă trebuie să alerge întru scăparea soților, să vedă décă în adevër s'a descoperit conjurațiunea, după cum se temea mai cu sémă Vadu, care nu éră nici decum inițiat în planul de revoluțiune, și care credea de sigur, că niște căpitani nu puteau fi de cât aperiătorii Domnitorilor.

El se înșelase însă în această privință și în zadar i tresărise inima de frica măcelului, la care se așteptase.

Căpitaniii dau mâna cu civilisții, sânt înțeleși cu ei. Dar nu numai infanteria, ci încă și vênătorii și cu artileria sânt în partea revoluțunilor.

În zadar pusesse prefectul străji indoite la palat, căci vênătorii maiorului Lecca ascultau orbeșce de el, ér domnul maior éră unul dintre capetele revoluțiunei . . .

Ce prilej bun ar fi acum, ca să facem niște reflexiuni asupra purtării acelor ofițeri și să contraversăm cestiunea: décă au fost séu nu în drept, făcënd cauză cmună — cu națiunea, séu décă vreți mai bine așa, — cu acea parte a națiunei, care se conjurase în contra lui Cuza.

Nu putem să ne profităm de acest prilej; judece fie-care după opiniunea și cosciința sa.

Céta cea mai mică dela grădina lui Slatér, urmată de trăsura cea misteriosă, a sosit dinaintea palatului, pe acea parte unde sta Lecca cu vênătorii săi.

„Amarant!” șoptesce Costescu.

„Înainte cu Dumneđu,” răspunse Lecca.

Conjurații intră în curtea palatului și se furișéză pe trepte în sus.

Trăsura s'a oprit tocmai dinaintea scării . . .

„Amarant,” strig cei care vin dinaintea fie-cărei străji.

„Înainte cu Dumneđu,” răspund ele.

Ați simțit vr'odată o frică adevérată la inimă?

Sciți cum i este aceleuia, care plécă întru săvêrsirea unei intențiuni periculóse, temëndu-se pe fie-care moment, că această intențiune acum, acum s'ar puté descoperi.

Te ferești de cea mai mică umbră, ér după ce ai vedut, că a fost numai o umbră, și se indoiesc palpațiunile inimei tale.

La frică se adaugă frigurile așteptării.

Acéstă iritațiune îți dá un simț voluptuos, care se măreșce, după fie-care piedecă invinsă.

Conjurații trec prin tóte fazele acestor simțiri.

Trădarea este complectă.

Din întréga céta cea mare, care se imbuibase sub protecțiunea lui Cuza, nu se găseșce nici unul, să stea în cale acestor resvrăitori. Ei toți dorm ori au trecut la conjurați.

Unde súnțeți voi ofițeri semeți, copii de predilecțiune ai Domnitorului, care a proclamat unirea, care a secularizat mănăstirile și inchinate și a desrobit pe țéran, care a ridicat véđa Románului? Ați trecut în tabera aceea, unde un revoluționar de meserie a dat mâna cu un prinț cocoșat, ca să turbure pacea și să se profite fie-care după aspirațiunile sale, de consecințele resvrătirii.

Nimen, nimen nu se opune conjurațiilor.

Ba da, étă valetul Domnitorului veghiéză coela lângă camera de durmit a stăpênului séu, și auđind șgomotul cel neobicnuit, voieșce să dea gură, să strige ajutoriu, dar prea târđiu s'a tređit, căci până să simță cum și ce, étă-l legat de mâni și de picidre și cu un căluș în gură.

Acum a sosit dinaintea ușei lui Cuza. Este închisă cu cheia.

Doi bărbați viguroși se pun cu spatele de ea și împing.

Un trosnet . . . ușa s'a deschis.

Cuza sare din pat, pune mâna pe un revolver, ce sta gata încárcat pe o mescióră dinaintea patului séu.

„Pentru Dumneđu nu da,” se aude o voce de femeie din pat.

„Ce voiți?” strigă Cuza, nefericitul Domnitor, pe care-l perde desfrênarea cea nemărginită.

Décă n'ar fi avut coela în pat pe țitóra sa Maria, n'ar fi pregetat nici o secundă măcar și ar fi doborât la pământ vr'o doi dintre revoluționari, ar fi întors lucrurile! — ar fi avut însă de sigur uñ sfêrșit cu mult mai demn de bravura sa, de cum l'a avut apoi în realitate.

Dar prezența femeiei, cavalerismul séu înăscut, i impuse neactivitate, pentru ca să nu o facă să asiste la o scenă înșorátóre.

Cei șese bărbați, cari au intrat, gata la ori-ce, înaintéză cu revolverii ridicați.

Cuza nu simte în acest moment nefast decât o genă nespusă, genă că Maria este cu el.

„Ce voiți?” întrebă încă odată.

„Am adus un act de abđicere, pe care să-l subșcrii Măria ta.”

„Bine, bine,” dișe Cuza, „dar mai întâiu, trebuie să dăm repaos damei mele, ca să se imbrace.”

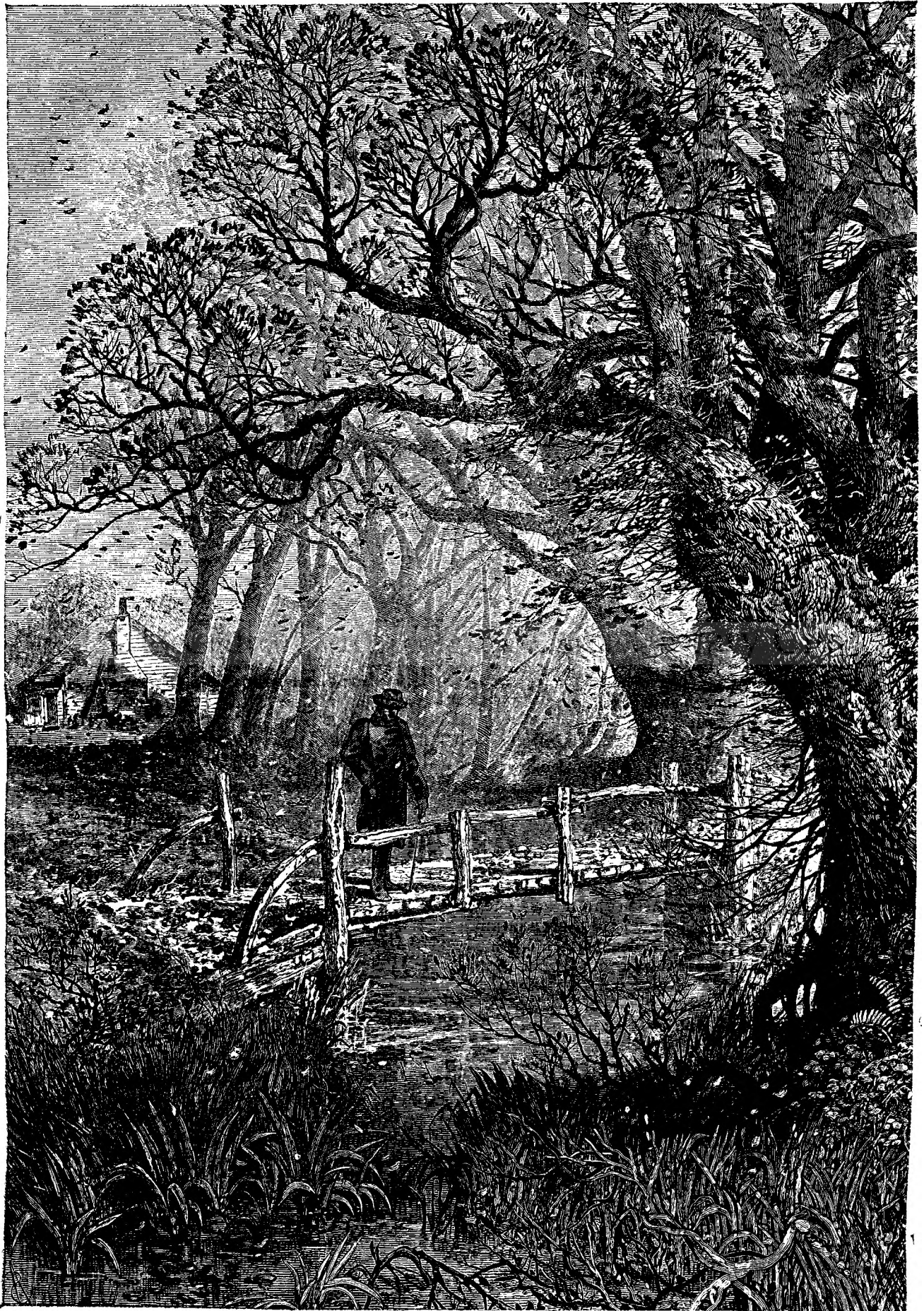
Maria sare din pat și dispăre în dosul unui paravan.

„Poștim condeiu și cernelă,” dișe unul dintre conjurați, dând condeiu lui Cuza și ținëndu-i o hârtie, care cuprindea formula de abđicațiune, dinaintea ochilor.

„Aduceți-mi o mésză,” cerú Domnitorul.

„Pentru ce atâtea fasóne,” esclamá căpitanul Pilat, étă spatele meu, serveșce-te de dënsul, ca de o mésză.

Tómná.

Cuza mai aruncă o privire de dispreț asupra căpitanilor, cari năvăliseră asupra lui. Unicul său sprigin, pe care-l credea atât de vartos, s'a frânt.

Nu mai dice nimic, ci subserie :

„Noi Alesandru Ioan I. după voința întregii națiuni și după îndatorirea ce am luat la alegerea noastră, astăzi în 11/23 februarie 1866 depunem frânele guvernului în mâinile unei locotenente domnești și a ministeriului ales de popor.

După ce a subseris, aruncă condeiul și cu un suspin, care nu semănă nici decum a durere, ci mai mult a satisfacțiune, dîse :

„De mult am nutrit și eu această dorință. Impregiurări, cari n'au depins de la mine, m'au silit a mai amâna lucrul. Eram însă pe deplin hotărît a face acest pas în proxima luna lui Maiu.“

Conjurații se simt ușurați de o sarcină grea.

Il rîgă pe Cuza să se imbrace în haine civile, și-l conduc apoi la trăsura fatală.

„Tote în regulă,“ dîse cineva cătră vizitiu, după ce se urcase Cuza. „Mișcă Chiriță, la locuința lui Ciocărlan, după cum am decis.“

Trăsura plcă, vizitiul s'a încălđit, căci acum nu mai tremură nici de cum, ci se încercă a plesni cu biciul, ceea ce nu-i succede însă.

Pe Maria un ofițer o ia de braț și o conduce a casă.

Alesandru Ioan I a devenit ărași Alesandru Ión Cuza — fost Domnitor.

Pe când se petreceau aceste evenimente istorice în palatul Domnesc, stradele capitalei erau încă deșerte ca și mai înainte.

Nu mai aici colea se vedea câte o figură misterioasă furișându-se prin întunecimea nopții.

Una din aceste veni și la Vadu și Colonescu și le spuse ceva. Fața lor li se inveseli la vestea primită și îndată părăsiră posturile lor, spre a merge spre casele lui Ciocărlan, ca să vedă, de bietul Severin.

Il găsiră dinaintea porții.

„Ce faci tu aici,“ il întrebă Vadu cu mirare.

„Bine că ați venit, eram fără nici un căpătăiu ! În frumoasă situațiune m'ați adus ?“ rîpuse Severin care părea de tot necăgit.

„Ne vei scusa, când vei află ce s'a petrecut, Domnule Doctor,“ dîse Colonescu.

„După ce m'ați dus în o casă necunoscută,“ continuă Severin supărat, „într'un loc foarte suspect, m'ați lăsat singur acolo și v'ați dus. Astea ar fi fost încă, cum ar fi fost, căci după plecarea voastră am adurmit. Dar după vr'o două, mult trei ore de somn, mă pomnesc de odată, că cineva mă scutură din somn și-mi dice fără multe complimente să plec îndată. În acelaș moment audii niște voci din odaia de alături, și distinsei cuvintele : „N'aveți să stați mult timp în acest arest, chiar după prânđ veți fi reconduși peste graniță.“ În tărăbăceala mea, cređui pentru un moment, că aceste cuvinte îmi sînt mie adresate, dar acela care venise să mă scôle, repetă încă odată provocarea ca să părăsesc la moment odaia, deci, nu eu eram prisonierul, care avea să fie condus peste graniță. Acum vă rog să-mi esplicați astea toate.“

„Încă nu ne este permis,“ reluă Colonescu, „dar să percurgem puțin stradele și să eșim pe podul Mogoșoiei ; cred că peste puțin, fisionomia capitalei chiar mă va autorisă la esplicările pe care le doresci.“

Severin dete din cap la acest răspuns neînțeles. De-odată audiră la biserică sunetul clopotelor, apoi de la alta, în fine aprópe dela toate bisericile dimpregiur.

„Este vr'o serbătore națională ?“ întrebă Severin mirat.

„Da, Domnule Doctor, este ziua de 11 februarie,“ replică Colonescu, „ține minte această zi !“

„Ce însemnătate are dînsa ?“ continuă Severin.

„Las' că vei află !“ făcú Arcu.

La casa, pe dinaintea căreia treceau, se deschise o feréstră, acum și la cea din vecin, acum și dincolo, în fine aprópe totă strada se deșteptă și ómenii se întrebau unii pe alții :

„Ce să fie ăst sunet al clopotelor ?“

„11 februarie, domnilor !“ le strigă Colonescu.

„Cuza ?“ întrebă cineva.

„Da, Cuza,“ afirmă Vadu.

„L'ați prins,“ strigă unul.

„Prins !“ rîspuse Colonescu.

„A abđis ?“ esclamară mai mulți de odată.

„Fără nici o opozițiune,“ declară Arcu.

„Ura, ura, să trăiescă România !“ resună acum din toate părțile.

Severin se îngălbini.

„Ce ai frate,“ il întrebă Vadu.

„V'ați jucat cu viața mea,“ rîspuse el șovăind.

„Noi ?“ esclamară cei lați doi.

„Da, înțeleg ce s'a petrecut ađi nópte. Dcă nu reușiati să prindeți pe Cuza, căci acum știu, cine a fost arestatul din casa lui Ciocărlan. . . . Și pentru Dumneđu !, i tăia Colonescu vorba, „să nu te audă cineva, că ești perdut.“

„De ce ?“ întrebă Severin.

„Fundeă trebuie să remăie secret, locul unde am dus pe Cuza, ca nu cumva vr'unul dintre partizanii săi să incerce a-l liberă,“ il informă Colonescu.

„Vedeți cum mă faceți să mă joc cu focul,“ continuă Severin. „În cas de neisbëndă eram osândit împreună cu voi, ăr acum tot din nesciință m'am spus de a fi judecat de ai voștri.“

„Impregiurările, Domnule Doctor, momentul care te-a adus la noi, pe astea să le invinovățezi, ăr nu pe noi,“ dîse Colonescu.

„Bine că am eșit fericiți din toate,“ adause Vadu „cel puțin te vei puté laudă și tu că ai luat parte la detronarea lui Cuza.“

„Mai bine lipsă de asemenea onóre,“ făcú Severin.

„Să nu-ți pară réu,“ dîse Colonescu. „Vei puté admiră bunul simț, tactul, cumpétul și blăndeța Românilui, pe care nu le va denegă nici astăzi când face revoluțiune și când un alt popor nu s'ar puté feri de cele mai regretabile escese.“

„En veđi să nu rămăi cumva de minciună,“ observă Severin. „Ce scii D-ta, cu n se va purtă poporul !“

„Ziua bună se cunoște de dimineță,“ replică Colonescu. „Nu veđi D-ta, că ómenii cari es pe stradă, fiind-că au audít de evenimentul sbuciumător, sînt toți veseli, fără a fi sgomotoși peste măsură ; ei toți și-a făcut mai ăntăi toaleta, nici unul n'a eșit în halat și în pantofi ; femeile se pun la feréstră și nu se amestecă, ca pe aiurea în glótă ; în fine comitetul a luat toate măsurile, ca să nu se întemple nici un esces.“

„Bine, bine, vom vedé,“ adause Severin cu ironie.

„Dcă ț-i-e frică cumva, să te ducem la hotel. Ca străin ce ești, n'ai să te aștepi acolo la nici un réu,“ se adresă Vadu cătră Severin.

„Frică, acum după ce am scăpat de primejdia cea mai mare,“ zimbí acesta.

„Să apucăm dară spre podul Mogoșoiei,“ dîse Colonescu, „căci acolo, în piața teatrului unde s'a postat artileria și dinaintea palatului domnesc se va concentra manifestațiunea populațiunei.“

„Să mergem,“ incuviință Severin.

Când eșiră pe podul Mogoșoiei, infanteria garnisónei Bucureștilor ărá de já scósă și aședată în două și-

ruri, cari incepeau delă piața teatrului și mergea până la palat.

Soldații fraternisau cu poporul.

Recruții esclamau în naivitatea lor :

„Dea Domnul ca Cuza cel nou să fiă mai bun de cum a fost cel vechiu.“

Ce ironie a destinului. Tocmai militarii, pentru cari Cuza arătase o predilecțiune necontestată și pentru cari făcuse mai mult de cât pentru ori care bréză, erau mai sgomotoși în exprimarea bucuriei lor.

Beizadele toate câte erau prin București, dar mai cu sémă Ghiculeșcii, Sturza, prințul cel gheboșat de Samos și alți boieri frunțași, erau dejă sculați și să sêrutau unii cu alții, colea în mijlocul glôtei.

Bărbați și flacâi mai indresneți din popor, începură a imbrătoșă pe beizadelele, ai-i sêrută, apoi mai pe urmă a-i ridică sus pe umerii lor, strigând neincetat „ura. ura!“

Ici colea se mai profită câte un biet om amărit din zile bătrâne, se profită dicem de ocașiune, pentru a mai trage pe ascuns câte un ghiold în spatele beizadelor ridicate.

Luati aminte, boieri D-vôsră! Cel care se înalță, trebuie să fie tot-deuna gata a primi cu fața zimbîndă și cu vorbe dulci loviturile destinului și ale plebei, tocmai așa precum Ghiculeșcii și alții, primiau astăzi cu zimbete, cu bizele și cu strigări de ura ghioldurile ascunse ale mitocanilor.

„Să trăiescă Filip de Flandra, Domnitorul nostru!“ strigă d'odată cineva, cu o depeșă în mână, ce sosise delă Frățescu.

Er poporul, acel bălaur infrișat, inzestrat cu o inteligență providențială, a cărei manifestațiune adese ori nu o putem deosebi de cea mai perfectă stupiditate, începă să răcnescă „ura Filip de Flandra!“ „Să trăiescă Filip I Domnitorul nostru!“

Entusiasmul deveniă din ce în ce tot mai mare, mai tumultuos.

Cu cât strigă plebea mai mult, cu atât erau beizadelele mai plouați.

„Afurisiții de bonjuriști! éraš ni-a jucat'o. Ce folos decă am deșertat tronul — pentru un Filip de Flandra!“ dicea fie-care din ei în sine. Cu toate astea însă, de câte ori se vedeau controlați esclamau un puternic :

„Strigați, băieți : să trăiescă Filip întâi!“

Adică, tot politici Domnialor. Strigau și totuș nu strigau, ci învățau pe alții cum să strige.

Lupul își schimbă pèrul, dar năravul nu.

Theochar Alexi.

Cântece populare.

— Din Ardeal. —

XIII.

Audiți-am, audiți,
Că mor ómeni de urit.
Lasă-i focului, că mint!
Și mie mi-a fost urit,
Și étă-mé n'am murit.
De urit nime nu móre,
Numa 'nbétrâneșce tare.
De urit nu móre nime,
Făr móre cin' n'are zile.

XIV.

Audiți-am audiți,
Audiți-am delă móră,

LIVE

De bădița că se 'nsóră.
Să 'nsóre cu Dumneșeu,
Că mie nu-mi pare réu.
Că-s frumoșă și-s bogată,
Ceru-mé și deșce-odată.
Dară el mi-a poruncit,
Pe frunđuța cea de-alun,
Să mé duc eu să-l cunun.
Nu știu duce-m'oi ori ha.
Până 'ntreb pe maică-mea!
Maică-mea din graiu grăiă:
— „Du-te fică draga mea,
Du-te fică și-l cunună
Și cu pâharu-i închină:
„Pân' acum mi ai fost drăguț,
Er de-acuma-mi ești finut,
Să trăești fine cu bine.
Să n'ajungi dîna de mâne.
Trăiescă și fina mea.
Să n'ajungă Sâmbêta.
Să ai fine-o copiliță,
Să te pórte pe uliță, —
Să vîi și la ușa mea,
Că și eu bade țoi da:
O cojiță de mălai,
Uscată de noué ai,
Ș'o mânuța de tărțe.
Că ț'am fost bade drăguță.

XV.

Drag mi-ai fost și drag să-mi fii,
Dar la noi să nu mai vîi,
C'ai venit o séră, doué
Și mi-ai rupt inima 'n doué.
Tu mi-ai rupt-o, tu mi-o légă
C'un fir de mêtasă négră,
Și-mi fá ér inima 'ntrégă.

XVI.

Plânge-mi inimióra 'n mine
Ca 'ntr'un copil de trei zile;
Copilul plânge și 'ncetă,
Inima mea nici-odată.
De necaz ar fi ce-ar fi,
Cu urit nu pot trăi.

XVII.

Fă-mé Dómne ce mi-i face,
Fă-mé 'n drumul cui-mi place,
Fă-mé spic de grâu frumos,
Să mé duc pe apă 'n jos; —
Fă-mé spic de grâu curat,
Să mé duc la mândra 'n sat;
Nici vèntul să nu mé bată,
Nici sóre să nu mé ardă,
Numai mândra să mé védă,

XVIII.

Póte 'n munte este brad
Cum-i bădița de nalt: —
Bădișor buză subșire,
Numai bun ești de iubire.
Póte 'n munte este zadă,
Ca mândruța mea de naltă, —
Cu obrazii plini de sânge,
După ea inima-mi plânge.

Culese de

Gr. Sima a lui Ion.

Societatea „Armonia” din Cernăuți.

Intre Români Bucovineni și mai ales la Cernăuți trebuie să constatăm de o vreme încoco o mișcare națională-culturală, ce promite un viitor frumos.

De mai mulți ani există aici societatea filarmonică română „Armonia”, care pre lângă produțiuni musicale aranjează și reprezentațiuni teatrale diletante, ce în urmă am vădit imitate și de către Români din Ungaria. Înființarea societății acesteia a fost salutată cu bucurie de către Bucovineni. Societatea ajunsă în urmă a avut protejerea artiștilor Români din România. Am vădit cântând pe scena „Armoniei” pe renumita artista română domnișora Carlotta Leria. Dăma Aristița Roman Manolescu, fala scenei bucureștene și veră primară a artistei europene dșorei Elena Teodorini, a promis că va jucă erna asta în „Armonia”. Asemenea eră să joco în „Armonia” în două reprezentațiuni române și artista teatrului c. r. de curte din Viena, domnișora Agata Bărsescu, de nu se întâmplă erna trecută în bolnăvirea artistei dșorei Veseli. Concertistul român dl Popovici din România a dat mai multe concerte la noi și petrecuse peste două luni aci în Cernăuți, participând mai în fie-care și la esecutările musicale ale „Armoniei”. Rar se află o societate filarmonică în Austria, la care să se fi produs întrun interval de câteva luni atatea somități artistice europene. Da „Armonia” ajunsă centrul artei și istoria culturii române va trebui să relateze despre importanța acestei societăți în mișcarea culturală a Românilor Bucovineni.

În fruntea acestei societăți se află numai fii d'ei înțelegerii române; adevă: fii de preoți, de amployați și nici un boer. Cu puținele mijloce, cele stau la dispoziție, au știut dlor de a însufleți patriotismul și naționalismul Românilor și a conduce la opera progresului. În zilele din urmă înse i s'a întâmplat multe pierderi regretabile, căci cu înființarea tribunalului cercual din Suceva multă flăore a Românilor Cernăuțian s'a transferat la Suceva și la districte. Se înțelege, numai în aparență pierduse Românilor, căci prin transferarea amployaților români pe la districte se imputernicise elementul român inteligent din țără. Perderile acestea le va repără în curând „Armonia.”

În lunile acestea studiase societatea filarmonică română liturgia lui Musicescu din Bucuresci, care o și cântă în mai multe dumineci și serbători în catedrala metropolitană din Cernăuți. Publicul eră foarte surprins vădend de odată în biserica română cântând și dame. Cu totul altfel influințază o cântare de femei asupra creștinului la rugăciuni în biserică. Catedrala e foarte spațioasă și cu toate acestea corul micșt al „Armoniei” s'a audit foarte bine. Corul din 50 de persoane, dintre cari au fost 18 domnișore. Musica dlui Musicescu a fost foarte bine interpretată și publicul evlavios se desfătă cu plăcere la melodiile frumoșe ale compoziției. Audit'am mai multe frumoșe voci ale damicelelor, cari promet un viitor frumos. Dșora Cernăuțian dispune de o voce foarte frumoșă și arată foarte mult talent musical. Asemenea cântă frumos și dșora Maria Mandicevschi.

Am ajuns și noi în urmă a ave o musică națională artistică română, ce-i meritul „Armoniei”, și a ne emancipă de trecutul hidos al cântării bisericesci. Biserica catolică de mult posedă o musică foarte dezvoltată și artistică bisericescă. Mai toți din compozitorii mari musicali ai Europei s'a încercat și în compunerea cântării

bisericesci și mulți dintre ei au fost simpli dirigenți de coruri bisericesci. La noi de abia acū se începe o lucrare, de și pre modestă în începuturile sale. Avem în totul de abia doi séu trei compozitori bisericesci. Dintre aceștia ocupă fără îndoelă rangul întâiu compozitorul român Bucovinean Eusebiu Mandicevschi din Viena. Liturgia lui română s'a cântat aci în Cernăuți de către societatea filarmonică germană înainte de câțiva ani și Germanii nu mai eșiau din laude. Compoziția asta e ținută în feiul celor ale compozitorilor bisericesci europeni și încă acum simțim impresiunea artistică a ei. Dară ea s'a dat uitării la noi. Dl Mandicevschi petrece în Viena, unde se ocupă cu compunere musicală. Dlui e bine vădit acolo și se bucură de amicitia multor mecenăți ai muzicii. E un talent foarte creator și original și compozițiile lui sânt mult prețuite de către publicul german din Viena și de aiurea. E un musicant în totă forța cuvântului.

La fine înregistrăm și numele dlui Eugeniu Mesieder, care direse corul micșt român la repetiție, cum și în catedrala română metropolitană.

Dionisiu O. Olinescu.

B o n b ó n e.

Care este deosebirea între femei și oglindă?

— Femeia vorbeșce fără să reflecteze; Oglinda reflectază fără să vorbescă.

***

X. are un servitor foarte îndrășneț.

Ieri, stăpânul séu, după ce-l certă, îi adresă cuvintele:

— Lasă-mă în pace, idiotule.

— Ce voești? răspuse servitorul: *cum e sluga și stăpânul.*

***

Tinărul X... face curte dșorei Z...

Două domnișore vorbesc împreună.

— Decă ănsa ar voi, el ar luă-o de soție.

— Așă este, dar ea e indestul de inteligentă pentru a nu consimți nici-odată să ia de soț pe un tinăr care este indestul de dobitoc pentru a voi să fie soțul ei.

***

Un domn intră într'o librărie și cere să-i dea hârtie de scris.

— De care poftiți? îl întrebă librarul.

— De ceea care să nu cadă nici-odată în mâinile bărbatu'ui.

***

O frumoșă cugetare:

„Decă voiești să placi în lume, trebuie să te otărășci a te lăsa să înveți multe lucruri dela omenii cari nu le știu.”

Comersul junimei din Cernăuți.

La 4 Octobre s'a ținut deschiderea universității de aici. La 12 ore din și, rectorul nou ales prof. Dr. Hiller ținū o conferință, în aula universitară, despre teoriile cele mai nouē de pedepsă în dreptul penal, na-intea unui public foarte destins, unde observărăm și o frumoșă cunună de dame române și germane.

Séra a urmat comersul festiv pentru aniversarea a decea a universității Cernăuțene, arangiat de către junimea rom. studiōsă la universitate. Sala asociațiunei musicale germane din Cernăuți a fost decorată cu emblemele țării și ale imperăției și ștégur mēndre falfăiau

din toate părțile. Totă sala percurgeau trei mese mari, lângă cari cuprinseră loc studenții universitari români, și oșpeții lor, falfăind din mijlocul mesei stindardul Bucovinean albastru-roșu-galbên. DAMELE cuprinseră logile salei pompoze, ca o cunună de flori din cele mai frumoase, decorând loialitatea Românilor Bucovineni și nisuițele scintilice ale tinerilor, cum și știința, reprezentată prin tot corpul profesoral al almei mater Cernovicensis.

Dintre damele române am observat în loje pe: dâna Aglaia Cosovici, într'un straiu galbinu, dâna Trouvler din Rusia cu domnișorele, dâna Isopescul, dâna Olga Grigorovița din Viena în rochie neagră, dâna Caplonschi, dâna Coca, dâna Aglaia Droglu într'un straiu cenușiu, dâna Tomiuc din Ciornohuzi, dâna Tabora, Magior, de Onciul; ér dintre domnișore pe dșora : Ștefanelli în straiu albastru ceriu, Maria Mandicevschi în rosa, Cat. Mandicenvschi în albastru, de Zotta în albastru, d. Carapeți în rochie griie, Zurcan în negru, dșorele de Bejan în rochii griie, Macsimovici în rochie roșie, Gribovici în alb, Cântimir în alb cu flori, Piteiu în galbinu, Victoria de Reneiu în rosa, Elena de Renciu în albastru, Aspasia de Onciul în alb, Eugenia Tomiuc în rosa, dșora Litviniuc etc. etc.

Dintre domni numerâm pe dl : Dr. med. Diaconovici din Folticeni în România, egumenul mânăstirii Putna D. Cozub, asesorii consistoriali cav. de Bejan. Dr. Zurcan, profesorii universitari Ion alui Georgiu Șbera, Dr. V. Mitrofanovici, Repta, cav. de Onciul, Onisiu Zurcan secretar, profesorii Ion Bumbac, Luța, Dr. de Volcinschi, Modest cavaler de Grigorcea, Teodor Ștefanelli adjunct din Suceva, Vasili Morar adjunct, căpitanul Constantinovici, locot. Hrișca, protop. Olinschi, esarh. Procopovici, predic. de Reus, primarul de Klimesch etc.

Președintele comitetului festiv stud. fil. Teodor Popovici deschise comersul salutând pe oșpeți și damele cum și pe jurnaliștii apăruți. Se intonă cântul studentesc vechiu : „Gandeamus igitur,“ din care refrenurile privitoare la universitate și profesori se ascultară stând. Apoi vorbi dl Teodor Popovici despre scopul aranșării acestui comers festiv, dicând că „înființarea universității e întipărită în inima fie-cărui Român Bucovinean,“ căci prin ea ni se procură mijlocele de esistență, mijlocindu-se prin ea lățirea adevărului, ce ne crează o viață mai agreabilă, luminarea spiritului și a minții și făcând arme; universitatea e un arsenal de arme pentru stepânirea lumii.“ Stud. jur. George Popovici salută în limba germana corpul profesoral, vorbind despre aniversarea a decea a universității și progresul științei și luminării țerilor române, dicând că la noi valul lui Traian n'o să devie murul chinezesc, sfârșind apoi cu — un vivat, crescat — alma mater Cernovicensis în secula seculorum, la ce se cântă refrenul din gandeamus igitur : vivat academia, vivant profesores. La propunerea unui studinte se aduseră apoi după moda studentescă specifică Cernăuțiană peste 50 de „constanțe“ în onorea rectorului Dr. Hiller. Rectorul luă cuvântul și rogă pe autochtonii țerii de a păzi universitatea, acest dar al împăratului ca o sculă pentru tot viitorul lor. Profesorul Dr. Schuller de Libloy, vorbește într'un discurs umoristic despre elementele naturale și se cufundă în metafisică metafosă observată și în viața studenților. Deja în secolul al 16-le se află un filosof mare ce se numia „urechia-lungă,“ „bou“ și apoi pomenește de „fuxul“ universitar — și incheie, ca tendința studenților să fie în tot de una știința. Dl prof. Dr. Vasile Mitrofanovici vorbește despre însemnătatea universității pentru țeră și în special pentru Români. Stud. fil. Eusebiu Popovici vorbește despre însemnătatea serbării aniversării.

Dl profesor Bumbac vorbește despre însemnătatea

aniversării universității și cultului vechie române în Bucovina, ale cărei remășițe se află și astăzi păstrate în mânăstirile Putna, Sucevița, Dragomirna cari au fost adeverate vetre de cultură. Ele se înființară pe atunci în mijlocul codrilor. Acù se redică temple ale științei în orașe; templul cel mai grandios e universitatea Cernăuțiană.

Se citiră apoi telegramele de felicitare ale studenților foști ai universității din România, a societăților România-Jună din Viena, Petru Maior din Budapesta, „Tinerimea“ din București.

A doua și predă comitetul festiv o adresă foarte frumos arangiată rectorului în aula universității.

Dionisiu O. Olinescu.

Literatură și arte.

Sciri literare și artistice. *Di V. A. Urechia*, profesor la facultatea de litere în București, va publică în curând un tractat de „Istoria limbii și literaturii române.“ — „*Romänische Revue*“ a dlui Dr. Cornel Diaconovitch a fost bine primită de principalele organe ale presei germane din nord. — *Sculptorul Georgescu* din București a început să facă bustul lui C. A. Rosetti.

Amicul Poporului, călindar pe anul comun 1866 a eșit de sub tipar la S. Filtsch (W. Krafft) în Sibiu. Acest călindar, care numeră deja al 26-le an al apariției sale, redactat pân' acuma de regretatul Visarion Roman, cuprinde și de astă-dată o parte calendaristică foarte bogată, apoi și lectură literară și de petreceire și anume portretele bine reușite a le bărbaților noștr George Barițiu și Visarion Roman, însoțite de câte o biografie; apoi o novelă de Carmen Sylva tradusă de T. Maiorescu; altă novelă, de Pedro Antonio de Alarcon, asemenea de T. Maiorescu; a treia novelă, de Boccaccio, tradusă de I. G. Barițiu; o istorie americană, de Robby, Jones, traducere asemenea de I. G. Barițiu; o poveste modernă, schiță de E. Daniel, trad. de I. G. Barițiu; Casa de dr. I. C. Drăgescu: Higiena stomacului, de dr. Antonini; Turturica, de S. Fl. Marian; Poesii de S. N. Șoimescu; cugetări și sentințe; mijloce de case, umoristice și anunțuri. Prețul 50 cr. seu 1 leu 50 bani.

Statua lui Lazar. Aflăm din „Românul,“ că la București în colțul grădinei botanice despre strada Academiei lucrările de fundațiune pentru punerea statuei lui Lazar, opera artistului Georgescu au început de Joi.

Dare de sêmă. A apărut darea de sêmă a *Primului Congres* al medicilor, medicilor-veterinari și farmaciștilor români, ținut în București în zilele de 6, 7 și 8 Octombrie, anul trecut. Au fost înscriși ca membri ai congresului 152 doctori în medicină, 6 licențiați în medicină, 26 medici veterinari, 63 farmaciști. Printre cei 152 de doctori în medicină dșora doctorésă Maria V. Cuțarida din București.

Din „Școala practică“ tom. IV a apărut Nr. 6 (de 4 côle), în care publică „Planul de învățământ pentru școlile populare nemaghiare“ (în înțelesul art. de lege 38 din 1868 și 18 din 1879, edat în urma ordinaținnii ministrului reg. ung. de culte și instrucțiune publică din 29 Iunie 1879. Nr. 17.284.) Pentru nepreneranți numărul costă 25 cr., inclusive porto. De vândare la „redacțiunea Școlii Practice în Năsăud, Transilvania.“

Istoria Românilor. A eșit de sub tipar partea întâie din „Istoria Românilor,“ pentru clasele primare și secundare, de Gr. G. Tocilescu. Prețul Lei noi 1. Părțile, 2, 3 și 4 vor apare succesiv până la 1 Ianuarie 1886.

Proverbe române englezesce. Dâna dr Mawr, care nu numai odată a întreținut pe compatrioții săi din

Anglia asupra literaturii poporului român, publică acum într-o elegantă broșură un studiu comparativ asupra unui număr de proverbe în zece limbi, română, franceză, italiană, engleză, etc.

Diare noue. „*Căminul*“ se numește o revistă bilingvă apărută la București, cu articole române și franceze. — „*Buciumul Vâlcei*“, diar politic, a apărut în orașul Râmnicul-Vâlcei.

Teatru și muzică.

Dra Bârsescu a debutat în curând pe scena teatrului de curte din Viena în piesa lui Jokai „*Regele Coloman*“, care atunci s'a prezentat pentru prima-ori; artista română a jucat rolul Ingolei, soția lui Almoș. — **Nae Racovean**, un tiner violinist român dela București, a dat zilele trecute concerte la Brașov, Sibiu și alte orașe; dânsul este orb de naștere și acum se duce spre Viena unde voește a se perfecționa în arta sa musicală. — **Dl Ștefănescu**, capul orchestrului Teatrului național din București, a scris pentru „*Fecióra d'Orléans*“, care se reprezintă pentru prima ori zilele aceste pe scena aceluia teatru, diferite bucăți musicale și marșuri. — **Dl Popovici** bariton la opera din Viena, a dat săptămâna trecută un concert la Sibiu care a reușit pe deplin. — **Dl Dan Dry**, unul din colaboratorii noștri dela București, care a tradus libretul operetei „*Boccacio*“, a mai tradus pentru teatrul național din București libreturile operelor „*Traviata*“ și „*Stradela*“. — **Dl Aslan**, director de scenă al Teatrului Național din București, a tradus în românește pentru acea scenă libretul operetei „*Studentul cerșetor*“. — **Dl Rasian**, simpaticul tenor din București a tradus în limba română operele *Tucia* și *Faust*.

Teatrul național din București ș-a eeschis stagiunea sâmbăta trecută cu opera „*Lucia de Lammermor*“, reprintedă pentru prima-ori în limba română. Distribuțiunea rolurilor a fost următoarea: *Lucia de Lammermor* dra *Carlotta Leria*, lord *Enric Asthon* dl *C. Caireti*, Sir *Edgard* dl *I. Demetrescu*, lord *Arthur* dl *St. Rășian*, *Normano* dl *Băjenar*, *Raimond Ridepent* dl *Teodorescu*, *Alisa* dra *V. Almăgean*. Succesul a fost mare, tot auditorul a intimpinat cu entuziasm acest început frumos. — *Duminecă* a fost deschiderea stagiunii de drame, cu „*Hamlet*“, care în anul trecut a făcut un efect atât de mare. Parterul a fost plin, dar logile nu s'au ocupat toate. — *Luni* s'a reprezentat a doua ori „*Lucia*“. — *Marti* s'a jucat „*Fântâna Blandusiei*“.

Dra Bârsescu la București. Am anunțat, că dra Bârsescu și în érna acésta va debută câteva seri pe scena germană din Cernăuți. Se dice, că dra Bârsescu de acolo va merge și la București, ca să jöce în Teatrul național în românește în piesele *Hero* și *Leandru*, *Faust*, *Romeo*, și *Julietta*, *Luisa Miller*.

Patti la București. Celebra cântăreță *Adelina Patti* va cântă în érna viitoare și pe scena Teatrului Național din București. Contractul cu direcțiunea aceluia teatru s'a subsemnat zilele trecute; conform aceluia, diva are să cânte în zilele de 25, 28 și 30 decembrie st. v. *Violeta*, *Lucia* și *Il. Barbieri* cu auctorii trupei române. Prețul locurilor s'a ficsat la 300 fr. *baig-noires*, 200 bel étage, 225 logilele rangul 3-lea, 40 fr. stal întâiu, 30 fr. stal II, 20 fr. stal III; galeria 5 fr.

Balet în teatrul din București. Joia trecută a debutat pentru primă-ori în Teatrul Național din București o trupă de balet angajată din Viena și cumpusă din 14 danșitoare. Ca balet de debut s'a anunțat „*Femeile model*“. Baletistele prime ale trupei sub conducerea dl *R. Rossi* magistru de balet în Viena, sânt *drele Montessu*, *Leroy*, *Bonaet* și *Boulatá*.

Teatrul Dacia din București asemenea s'a deschis. Acolo jöcă trupa *Tardiny-Vlădicescu*, reprezentând mai cu sémă comedii, vodvile și dame mai mici. Zilele trecute s'a jucat „*Agache Flutur*“ comedie cu cântece în trei acte de dl *V. Alecsandri*. Trupa se compune din 15 actori și un cor.

Teatrele provinciale în România. *Millo* a jucat săptămânile trecute la Galați, unde în sâmbăta trecută a dat reprezentațiunea sa de adio; a jucat: *Paraponisitul* fără slujbă, *Nenorocirile cocónei Chirița* și alte comedii din repertoriul său. — *Teodor Popescu* a jucat cu trupa sa la Craiova, de unde va merge la *Târgul-Jului* și astfel Craiova nu va ave pöte teatru érna acésta; *Dna Irina Popescu*, artista odiniöră a Teatrului Național din București, însoțește pe dl *Popescu* împreună cu alți artiști și artiște.

Comicul Ion Anestin, însoțit de o trupă de 17 persoane, va da un șir de reprezentațiuni la Focșani. — *D. Ionescu*, cântărețul bine cunoscut și pe la noi, după ce va sfârși cu reprezentațiunile din Focșani, Buzeu și Mizil, se va stabili în București, unde va cântă la Orfeu.

Musicalie nouă. Dl *Stefan Perian*, escelent pianist în Lugos, a compus și publicat de curând o „*Ardeleană*“, plină de variațiuni frumoșe asupra unor arii naționale. Se află de vëndare la autorul. Prețul?

Concert la Vêrșet. Corul vocal al plugarilor români din *Margita-mare*, comitatul *Torontal*, a dat la 27 septembrie st. n. un concert la *Vêrșet* în „*Otelul Național*“. Programa a fost următoarea: *Cântecul gintei latine*, *Lasă peptul să resune*, *Pământ vestit*, *Doină doiniță*, *Spiritul*, *Écă ziua triumfală*, *Pe a țerii nöstre zare* și *Junimea*. Acésta programă a fost executată förte bine și auditorul a încununat corul cu aplause entusiastice. Conducătorul corului este *Constantin Manea*, plugar din *Chiseteu*, care dimpreună cu dl *Alesandru Jebelian* invêțător în *Margita-mare* și fiul acestuia *Ioan*, au meritul înființării acestui cor. Tot la acest concert interesant s'a prezentat și din corul vocal român din *Biserica-albă* 12 membrii, în frunte cu președintele dl *advocat I. Roșu* și conducătorul corului dl *Simonescu*. La cererea publică în paușă și corul din *Biserica-alba* cântă câteva piese; ér dnii *Secășan*, *Novacescu* și *Brăun* cântară și câte un solo. La cină s'au ținut mai multe toasturi de cătră dnii *Spătar*, *Roșu*, *Jebelian* și *Simonescu*. A făcut mare efect toastul dlui *Spătar*, prin care a anunțat, că va stărui ca și la *Vêrșet* să se înființeze un cor vocal românesc. Petrecerea s'a terminat în mijlocul veseliei generale, esprimându-și toți recunoșcînța față de dl *advocat Spătar*, care a arangiat atât de frumoș acésta serată musicală.

Opera și opereta română. Supt acest titlu cetim în „*Doina*“ din București un articol, în care se aprețiează artiștii cari debutéză la opera română inaugurată acum pe scena Teatrului Național de acolo: *Dra C. Leria*, scrie acea fôie, ne vine cu o reputație de artistă făcută în străinătate; dl *C. Cairetti* este absolvent al conservatorului d'aci, și intru cât privește clasa cântului conservatorul nostru are un titular care are merite; dl *Demetrescu* este un tenor c'o voce de-o unitate și-o putere mai mult de cât recomandabilă; are pe *do diez* și în *Lucia* va probă că e preferabil multora din tenorii ce au venit aci, încărcați de titluri și glorie; dl *Teodorescu*, care asemenea e absolvent al conservatorului, are o voce de bas admirabilă; dnii *Gabrielescu* și *Băjenaru*, sunt doi tenori legeri, cari, cu vocea lor simpatică și dulce vor interpretă, primul *Faust*, secundul *Maraschin* din *Giroflé-Girofla*, cum puțin ori s'a mai auzit la noi; dnii *Mateescu*, *Rășian* și *Catopolu* vor reuși förte bine în *opera*; dna *Dănescu* a creat *Peronella* din *Boccacio* cum rare ori s'a vëcut la noi:

dna *Odestan* e destul de cunoscută publicului prin succesele repurtate anul trecut; dna *Papadopulo* asemenea; dra *Tamasiu*, de curând sosită, promite mult pentru ro-
lele de mezzo-soprană.

Nicușor se va numi o nouă comedie de moravuri, în trei acte, ce dl D. R. Rosetti scrie pentru Teatrul Național din București. Piesa va fi gata pe la sfârșitul lunii octombrie. Subiectul, după cum ne spune „Românul,” este viața unui tânăr frumos, spiritual și corupt până la măduvă, care profită de toate facilitățile societății bucureștene, pentru a căde apoi în cea mai murdare perversitate.

Judic, celebra artistă parisiiană, a plecat în America. Duce pentru reprezentățiunile sale o toaletă formidabilă: 60 de pălării, 60 de rochii, 60 de peruci. Se va întorce pe primăveră în Paris cu 800,000 de franci și se va retrage din cariera artistică.

C e e n o u ?

Sciri personale. *Moștenitorul de tron Rudolf* și archiducesa *Stefania* au mers zilele trecute în Ardeal la Gurghiu, pe unde se vor face vânători; de acolo Altelele Lor se vor duce la Sinaia ca să facă vizită suveranilor României. — *Dl V. Alecsandri* a sosit din Mircești la București, unde va stă mai multe săptămâni. — *Dl T. Maiorescu* a început joi în 3/15 l. c. cursul seu defilosofie la universitatea din București pentru anul școlar curent; acest curs va cuprinde două obiecte: 1. Istoria filosofiei contemporane în Franța, în deosebi filosofia pozitivă a lui Auguste Comte; 2. Logica, acelaș curs ca și în anul trecut. — *Dl Teodor Pop*, proprietar mare de Checheș în Banat s'a făcut membru fondator cu 100 fl. al Societății pentru fond de teatru român. — *Dl Ioan Popea*, profesor la gimnasiul din Brașov a ținut acolo cu ocaziunea serbării Sf. Sofii, patrona acelui așezământ de cultură, un discurs despre ideile de cari au fost povățuiți și speranțele ce-a nutrit în sufletul lor bătrânii frunțași ai poporului brașovean, cu protopopul lor Popas în frunte, când au luat hotărârea să pună pétra fundamentală la clădirea gimnasului lor. — *Căpitanul cl. I. Nicolau* Cerna dela regimentul de infanterie Nr. 31 a fost decorat cu crucea militară de merit drept recunoșcere deosebitelor sale aptitudini în specialitatea sa de profesor militar. — *Dl Em. Picot* cunoscutul filo-român francez, profesor de limba română la școlile limbelor orientale vorbite din Paris, a sosit la București unde va studia niște manuscrite ale bibliotecii academice și ale bibliotecii centrale.

Hymen. *Dl Dr. Alesandru Pop*, medic militar în rezervă și comitatens comunal în Banat ujfalu, la 6 l. c. s'a logodit cu gentila dșoră Maria C. Pop, nepotă de de soră și fiică adoptivă a Rds. D. Vasiliu Pop, canonic în Gherla. — *Dl Dr. Andrei Micu*, avocat în Făgăraș, la 18 l. c. ș-a serbat cununia cu dșora Lucreția Negrea. — *Dl Stefan Stroia*, vice-notar comitatens în Sibiu, s'a fidațat cu dșora Elena Vaș-Balta din Abrud. — *Dl Șerban Cioran*, paroc ales în comuna Reșinari, dumineca trecută ș-a serbat cununia cu dra Maria Mitrea în Reșinari. — *Dl George Mateiu*, architect în Lipova, la 27 septembrie s'a cununat cu dra Valeria Maniu fiica dlui notar Maniu din Bara; biserica în care părechia jună s'a cununat, zidită de dl architect Mateiu, a fost în aceeaș di sântită de cătră Il. Sa episcopul Ioan Mețian. — *Dl Zacharia Moga*, inginer-architect la căile ferate ale României, ș-a incredințat de soție pe dra Adela Marienescu din Lipova.

Asociațiunea transilvană. *Despărțământul Bra-*

șov a ținut adunarea sa generală în comuna Codlea la 11 oct. n., cu care ocaziune se arangia și o mică expoziție de manufacturi și produse agricole.

Adunări învățătoresci. Reuniunea învățătorilor români din districtul *Brașov* ș-a ținut adunarea generală în comuna Brețcu și a reușit foarte bine, ceea ce se pôte atribui mai ales părintelui protopresbiter Traian Mețian, carele de cu timpuriu a emis un cerculariu în interesul adunării. S'au ținut patru ședințe sub presiul dlui St. Iosif, directorul școlilor medii române din Brașov și adunarea a fost salutată în numele locuitorilor de acolo, de cătră dl protopresbiter Dim. Coltofean. Dl I. D. Petrașcu a cetit un tractat din geografia părților ecvatoriale ale Africei; dl I. Dariu a ținut o prelegere practică din fizică; în despărțăminte s'a lucrat tema „Mijlocele igienice în școla poporală.” S'a decis să se publice concurs pentru cea mai bună gramatică română în școlile primare și să se editeze din începutul anului viitor o revistă pedagogică, pentru care s'a votat 200 fl. S'au votat mai multe ajutóre și s'a constatat că Reuniunea are 114 membri ordinari, 10 estrordinari, 7 fondatori și 2 ajutători; averea ei se urcă la 1292 fl. 72 cr.; biblioteca numără 61 tomuri. Viitorea adunare generală se va ține în Prejmer. — Subreuniunea învățătorilor români gr. or. din tractul protopresbiterial al *Orăștiei* va ave prima sa adunare generală din uest an la Orăștia în 6 nov. st. n. Invățătorul Nicolae Bârsan va ține o disertațiune intitulată „Ce mijloce să întrebuinteze învățătorul ca ostenea lui ca atare să nu fie zedarnică, ci să-și aibă rezultatul dorit.” Invățătorii Vasile Corcodel, Ioan Retrușescu și Ioan Fleșer vor face critica unei disertațiuni a dlui Nic. Bârsan, cetită în adunarea precedentă; se vor mai ține trei prelegeri de cătră învățătorii Vasile Pop despre pomărit, Ioan Fleșer despre comput, Nicolau Bârsan despre limba română.

Societăți de lectură. *Societatea „Petru Maior”* a tinerimei române din Bulapesta s'a constituit în ședința generală din 20 Septembrie st. n. în modul următor: Președinte; Ioan Suciș, Drd în drept; vice-președinte: Septim. Sever Bocșan, stud. jur.; secretar: Arseniu Vlaicu, lic. în sciinț. com.; cassar: George Șandor, stud. jur.; controlor: Petru Cornean, stud. jur.; bibliotecar: George Pap, stud. jur.; notar Iacov Parneș, stud. jur.; redactor George I. Bogdan, stud. philos.; colaboratori: Ars. Vlaicu și P. Dornean; în comisiunea literară sânt: Ladis. V. Goldiș stud. phil.; Septim. Sever Bocșan, Ars. Vlaicu, Ioan Ivan, stud. ju.; Petru Cornean și George Bilașco, stud. med. Președintele: Ioan Suciș. — *La Beiuș* societatea de lectură a tinerimei gimnasiale ș-a ales biuroul la 3/15 septembrie; actul alegerei s'a deschis prin o cuvântare bine simțită a directorului gimnasial Dl Petru Mhuț, carele presintă societății pe presidentul ei, dl profesor Vasile Stefanica. Apoi s'a ales notar al ședințelor Romul Vernica, stud. cl. VIII; notar al corespondențelor Ioan Costea, stud. cl. VIII; secretar Antoniu Cighi, stud. cl. VII; archivar Ioan Nistor, stud. cl. VII; cassar Ioan Pavel, stud. cl. VII; controlor Iuliu Moldovan, stud. cl. VIII; vice-notar Ioan Pap, stud. cl. VIII; în comisiunea verificătoare Ioan Demian, stud. cl. VIII. și Pompiliu Pințea, stud. cl. VII.

Ateneul Român din București, ținând de cu nd ședință, a hotărît în principiu facerea unei serbări în Cișmegiu pentru loteria Ateneului, care e bine spriginită din partea publicului: începerea conferințelor în București mai de vreme cât anul trecut; facerea unui numer de conferințe prin capitalele județelor de cătră membrii Ateneului bucureșcean; adresarea unui apel călduros cătră presă, pentru a-și da puternicul și folositorul seu ajutor societății Ateneului.

Manevrele flotei române. Regele Carol al României a inspectat zilele trecute corpul flotei române și a asistat la manevra cu vasele pe Dunăre la Galați. Atacul s'a dat de vasele Mircea, Grivița, România, Rahova, Opanes, Veghetorul și Poterașul, comandate de dl colonel Ursean și a fost îndreptat în contra vaselor torpiloare Alesandru cel Bun, Rêndunica și Șoimul de sub comanda dlui maior Drăghicescu, cari apăraseră trupele de pe uscat. Apărarea învinse atacul și'n urmă, după ce un ponton fu aruncat în aer de o torpilă, se făcu defilarea.

Foc grozav în Iași. Săptămâna trecută un foc grozav a izbucnit pe la orele 9 seara în grajdurile dlui N. Resnovanu, la Iași. Pe ora 1 când focul era mai mare și pompierii lucrau din răsuputeri, s'a dărâmat un zid lateral împreună cu bolta plafonului. Atunci pompierii și soldații s'au prăbușit unii peste alții; căpitanul Păun, comandantul lor, a murit pe loc; de asemenea au murit sergentul Ponici și 3 soldați; 3 ofițeri și 28 soldați câți au fost scoși până acum din dărâmături sunt greu răniți; 5 din ei sunt în pericol de moarte. Parte din răniți au fost transportați la spitalul militar, parte la sf. Spiridon. Acestă nenorocire a produs în oraș o emoție care nu se poate descrie.

Bôla de ochi din pricina romanelor. Un renumit medic oculist (în Iași) a făcut curioasă observare, că o damă cetind mult romane pătrunzătoare la inimă, cum este „Adrienne”, „Monte Cristo” și altele și prin urmare vărsând multe lacrimi, s'a pomenit cu o inflamare în canalul lacrimal (care era și predispus la această). A trebuit a se face operațiune și ca să nu vină bôla și la ochiul alalt, i s'a recomandat damei a ceti de aici înainte numai — romane românești!

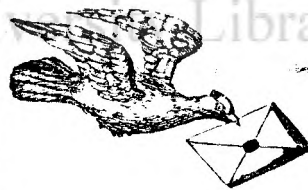
Un steag în muzeul din Dresda. Cetim în diarul „Tutova” din Bêrlad: „Se știe din istorie, că la anul 1683, aproape 200 de ani de atunci, Turcii cu ajutorul Muntenilor și al Moldovenilor, pe timpul domniei Voievozilor Șerban și Duca, asediând Viena capitala Austriei, o strimtorise cu desevêrsire. Atunci regele polon I. Sobiesky, sburând în ajutorul asediaților, infiuntă pe Turci, cucerind un steag românesc de războiu și-l duse la Cracovia, de unde sub August II. Electorul de Saxonia, ales de Poloni rege la anul 1697, acest steag istoric a ajuns în muzeul din Dresda, unde se află și astăzi. Aflăm cu plăcere, că școla rurală din comuna Răducăneni, județul Fălciu, posedă o fotografie exactă de pe acel steag. Acest odor istoric e oferit numitei școle de repositat Lascar Rosetti, care căpeta această fotografie dela fratele seu Dimitrie Rosetti, care a locuit mult timp în Dresda. Pe steag se află efigia salvatorului lumii Isus, stând pe scaun și ținând, în mâna stângă o carte, în dreapta căreia se cetesc cuvintele; „*prindă-se blagoslovenia*,” ăr în stînga ei este nelegibil; apoi cu mâna dreaptă arată spre câmpul steagului pe care se cetesc vorbele aceste: „*Vitejia dreptă să biruască*.”

Sciri scurte. *Studentii români* dela universitatea din Cernăuți serbară la 4 octombrie a decea aniversare a fundării universității, predând după participarea la serviciul divin în catedrală, o adresă rectorului universității și arangiând în sala reuniunii musicale un comers festiv; președintele comitetului festiv a fost dl Teodor Popoviciu stud. fil. — *La Blaș* în seminarul ridicat de Esc. Sa părintele mitropolit dr. Ioan Vancea s'a primit pe anul școlar început 80 de tineri gimnasiști; dintre aceștia 5 sunt în fundațiune, ără 75 pe plată cu 10 și 14 fl. pe lună. — *La esposițiunea regnicolară din Bu-*

dapesta s'au dat medaile pentru lucruri de industria casnică și unor esponenți români din părțile banatice; intue alții și dnei văduve Andrei Mocioni de Foen pentru lucru escelent și frumos; ăr dnii Petru Opris secretar la direcțiunea telegrafică din Timișoara și dl Constantin Lazar pretor în Recaș au obținut medalie pentru colucrare. — *Noul seminarium din Arad*, clădit la apelul și co'ucrarea Pr. SSale părintelui episcop Ioan Mețian, s'a deschis, făcându-se inteu sfințirea obicinuită; el cuprinde 60 de tineri pedagogi-teologi. — *Alumneul din Timișoara* ținând în săptămâna trecută ședință, s'a constatat, că fondul seu se urcă la 4043 fl. 43 cr. — *Societatea „Transilvania”* din București a dat stipendiul vacant, pentru ocuparea căruia a fost publicat concursul, tinêrului Dimitrie Acsente din comitatul Tirnavei mari, acest tinêr este fiu de plugar.

Necrologe. *Gavril Teran*, paroc gr. c. în Gyergyosërmaș, a încetat din viață acolo în luna trecută. — *Nicolae Pop*, amplotat în pensiune, a repausat la S. Sebeș. — *Elena Nêmt*, soția dlui Ioan Nêmt, funcționar în Aiud, a murit la 26 septembrie în etate de 26 ani. — *Simeon Chețian*, paroc în Gy. Sz. Miklos și administrator protopopesc gr. c. al Giurgeului, a repausat în 20 august în etate de 29 ani. — *Spiridon Fetti*, concipist pensionar al curții aulice c. r. ardelenesci, a murit la Sighișoara în 4 oct. în etate de 44 ani. — *George Rusalin*, stud. de cl. VIII în Keckemét, a murit la Lugoș, în 3 octombrie, în etate de 26 ani.

Poșta Redacțiunii.

Rosia-montana. Ne pare rău că nici așa nu putem îndeplini cererea dv.

Dlul M. P. în S. Cări numere nu au sosit?

Dlul I. I. A. Ce să facem cu ele așa târziu? Versul acela a sosit și vi s'a răspuns în poșta redacțiunii.

Versurile: Menirea poetului, Până când, Dorința-mi, Cătră P. L., sunt niște încercări cari nu se pot publică.

Beiusiu. Spațiul nostru e îngust. Numai așa s'a putut.

Dnei A. P. Nu.

Drei E. C. În curênd.

Dlul I. P. Âncă în tòmna această.

Nu! Nu.

K-r. Peste doue săptămâni.

Dlul N. F. G. Nu sântem noi de vină.

Călindarul săptămânei.

Diua sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și sêrbătorile.	Sorele resare	Sorele apune
Dumineca 21 după Rusale. Luc. VIII. 1—15 inv. 11.					

Duminecă	6 18	Mart. Sergie și Vach	6 26	5 1
Luni	7 19	Cuv. Pelegea	6 27	4 59
Martți	8 20	Sf. Apost. Iacov Alf.	6 28	4 57
Mercuri	9 21	Sf. Evlampie	6 29	4 55
Joi	10 22	Sf. Apost. Filip	6 31	4 54
Vineri	11 23	Ap. Prov. Tarah	6 33	4 52
Sâmbetă	12 24	Mart. Carp și Papil	6 35	4 50

Abonații a căror abonamente au expirat cu nr. 39 sunt rugați a le rennoi de timpuriu.

Proprietar, redactor răspundător și editor: IOSIF VULCAN.

Cu tipariul lui Eugeniu Hollôsy în Oradea-mare.